

[Fogh Rasmussen]

ders konkurrenceevne? Nej, det er Venstre selvsagt ikke uenig i, det er vi tværtimod meget enige i, men vi prøver ikke bare at læse overskriften. Vi prøver at analysere, hvad der ligger bagved. Så ser vi Socialdemokratiets program om obligatorisk ØD, obligatoriske pensionsbidrag, 35-timers arbejdsuge, skærpet erhvervsbeskatning og konstaterer, at det vil forringe danske virksomheders konkurrenceevne og ikke styrke danske virksomheders konkurrenceevne. Det er såmænd blot det, jeg har tilladt mig at fastslå her i dag.

Det giver mig samtidig mulighed for at svare hr. Dohrmann, som påstår, at der er jo alligevel ingen rigtig forskel på firkloverregeringen og det røde kabinet, det er ét fedt. Hvis man ser det økonomisk-politiske alternativ, Socialdemokratiet har lagt frem, og som hedder »Efter de fem spildte år«, og som bygger på de elementer, jeg lige har skitseret, er vist ingen i tvivl om, at der er en afgrund af forskel mellem firkloverregeringen og det røde kabinet.

Gert Petersen (SF):

Jeg vil godt med det samme forebygge en misforståelse. Vi tror ikke i SF, at Danmark så at sige kan eksportere sig ud af krisen. Der skal meget andet til. F.eks. ud der, hvis de 225.000 arbejdsløse skal have beskæftigelse, ske en mere retfærdig fordeling af den eksisterende mængde arbejde. Der må være en sparsommelig omgang med ressourcerne og udnyttelse af vores egne muligheder. Der må gøres tiltag for at reducere importen, men naturligvis er eksporten en af strengene på buen.

Udlandsgælden bliver mere og mere katastrofal. Jeg synes, det er ret fantastisk, hvad jeg har hørt fra de borgerlige ordførere. De er kommet med en lang række betragtninger hele kompasset rundt, men denne mere end fordobling af udlandsgælden til virkelig international rekord i løbet af de sidste 4-5 år har de næsten ikke beskæftiget sig med. Det er jo forståeligt.

Vi som socialistisk parti er stærkt interesseret i den mindst mulige afhængighed af store kapitalkoncerner i udlandet og er derfor også stærkt interesseret i at få nedbragt udlandsgælden, og uden en øget eksport kan det ikke lade sig gøre. Mange havde vel for-

ventet, at det kunne en borgerlig regering sørge for.

Af en eller anden grund er der mange, der mener, at socialister bare vil kvæle erhvervssektoren og er uinteresserede i handel og eksport. Selvfølgelig er vi ikke det. Vi er interesseret i at skabe et godt materielt grundlag for de mange forbedringer inden for social-, uddannelses-, miljø-, kulturpolitik osv., vi mener den brede befolkning har krav på, og så kan vi ikke komme uden om erhvervs politik og samhandel med udlandet.

Men det, der adskiller os som socialister fra de borgerlige, er måden, det gøres på. Vi har i øvrigt nu levet i fem år med udprægede borgerlige metoder, og også før den tid var der borgerligt flertal i Folketinget, hvilket uundgåeligt satte sit præg på metoderne. De sidste fem år har sandelig ikke været nogen succes. Den borgerlige politik har vist sig særdeles uegnet til løsning af det problem, vi taler om her i dag.

Indholdet af den borgerlige politik forekommer mig at kunne samles i følgende elementer:

For det første en omfattende styrkelse af profitmassens andel af de samlede private indkomster. For det andet frit slag for dem, der henter profit hjem, med hensyn til at bestemme, hvordan de vil bruge deres midler, og hvilke investeringer de vil foretage. For det tredje en øget ubalance i indkomstudviklingen og forbrugsmulighederne, sådan at de dårligst stillede er blevet trykket længere ned, mens visse velstillede grupper er blevet forgyldt og har fået deres forbrugsmuligheder drastisk udvidet. Det hele kan sammenfattes i formlen om kræfternes frie spil, en smule modificeret på det sidste, men ikke så det rokker ved selve billedet.

Denne borgerlige politik forkaster vi fra SFs side, og vi er stærkt interesserede i, at der skabes et troværdigt alternativ til den. Derfor er vi tilfredse med, at S og SF i fællesskab har kunnet formulere et dagsordensforslag om hovedelementerne i en eksportfremmende erhvervs politik. Selvfølgelig er bestemte formuleringer og afgrænsninger præget af, at to partier har skullet enes om dagsordenen, men det vigtigste er, at det har kunnet lade sig gøre. Ganske vist er eksportpolitik kun en del af den samlede politik, men kan det lade sig gøre her, er det også